

O UČNIH USPEHIH OSNOVNIH ŠOL OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE
V ŠOLSKEM LETU 1971/72

VELIKO ČASA NA POTI

NAJBOLJŠA OSNOVNA ŠOLA KETTEJA IN MURNA – POPRAVNIH IZPITOV
NI OPRAVILO 52 UČENCEV – ANGLEŠČINA IN MATEMATIKA ŠE VEDNO
NAJBOLJ TRD OREH

V preteklem šolskem letu so bile v občini Moste 3 samostojne, 2 centralni in 11 podružničnih šol. Vse te šole so imele 173 oddelkov, in sicer 105 oddelkov razredne in 68 oddelkov predmetne stopnje. V 13 oddelkih podružničnih šol – so bili učenci deležni nepopolnega ali kombiniranega pouka, to je 4,5 % vseh učencev v občini. Z vseh teh podružničnih šol obiskujejo učenci matično šolo po končanem 4. razredu. Takšnih oddelkov ima največ osnovna šola Polje. Osnovno šolo Polje obiskuje 1.347 učencev, od tega se jih kar 265 vozi v šolo. Šola ima sicer organiziran prevoz učencev, kljub temu pa to dokaj negativno vpliva na učne uspehe, posebno zato, ker porabijo ti učenci veliko časa za dnevna potovanja v šolo in domov. 68,5 % teh učencev se vozi v šolo z avtobusi, 16,8 % s kolesi in 15,2 % z vlaki. Ti učenci so istočasno eden od vzrokov, da ima osnovna šola Polje najslabši učni uspeh v občini (94,8 %).

Poleg drugega je še vedno živ problem pouka na višji stopnji v dveh podružnicah (Janče in Križevska vas). S teh podružničnih šol ni mogoče prevažati učencev v matično šolo prav zaradi terenskih težav. Zato imajo učenci na teh šolah predmetni pouk, ki pa ne ustreza zahtevam osnovne šole (kombiniran pouk na višji stopnji). Ta problem bi lahko uredili le z internatsko ureditvijo ob matični šoli.

Učni uspeh po popravnihih izpitih v preteklem letu se je izboljšal v primerjavi s šolskim letom 1970/71 za 5 %, kar je kljub težavam kar lep uspeh. Najboljši učni uspeh v občini je dosegla osnovna šola Ketteja in Murna: na tej šoli je izdelalo 97,9 % učencev. Za njo so se zvrstile osnovna šola Jožeta Moškriča s 97,5 %, šola Vide Pregarc s 96,9 %, Sostro s 96,3 % in Polje s 94,8 %. Na koncu preteklega šolskega leta je končalo razred brez negativne ocene 4.750 učencev, 47 učencev nižje stopnje je napredovalo z negativno oceno, 234 učencev je imelo popravne izpite. V junijemskem roku ni izdelalo razreda 99 učencev. Od 234 učencev, ki so imeli popravne izpite, se je k izpitu prijavilo 237 učencev, uspešno pa jih je opravilo 185 učencev. Popravnihih izpitov ni opravilo 52 učencev. Največ učencev je padlo iz angleškega jezika (19), iz Matematike 21, zemljepisa in zgodovine po 14 itd. Učitelji v vseh šolah občine so učencem, ki so počasneje napredovali, po zakonu nudili dopolnilni pouk. Zanj so porabili 8.158 ur. Največ teh ur je bilo na osnovni šoli Jožeta Moškriča (2.167), v 5. razredih zaradi prehoda z razredne na predmetne stopnje. Na učence, ki so se prijavili na popravne izpite, je bilo porabljenih 458 ur; obiskalo jih je 230 učencev, ki so potem opravljali popravne izpite iz enega ali dveh predmetov. V preteklem šolskem letu so učiteljski kolektivi posvetili več skrbi tudi nadarjenim učencem in zanje organizirali 726 ur dodatnega pouka iz matematike, angleščine in materinske. Te ure dodatnega pouka je obiskovalo kar 328 učencev.

Osip v osnovni šoli je še vedno odprt problem – tudi v občini Moste. Iz leta v leto se sicer zmanjšuje, vendar je to zmanjševanje zelo počasno. V preteklem letu je osmi

razred končalo le 80,8 % te generacije – osip je bil torej 19,2 %. Ti učenci so končali svojo učno obveznost v 5., 6. ali 7. razredu. Največ jih je končalo obveznost v 7. raz-

redu (80 učencev). Če osip primerjamo s preteklimi šolskimi leti, lahko ugotovimo, da se postopoma zmanjšuje. To je razvidno iz naslednje razpredelnice:

1969/70		1970/71		1971/72	
uspeh	osip	uspeh	osip	uspeh	osip
94,9 %	19,5 %	91,4 %	20,7 %	96,7 %	19,2 %

Vzroki za osip učencev so zelo kompleksni in so objektivne in subjektivne narave. Obe vrsti vzrokov se zelo medsebojno prepletata in kot celota vplivata na vzgojno-izobraževalne rezultate učencev. V prvi vrsti je treba izboljšati učne metode in hitreje prehajati od frontalnih oblik dela k skupnim in individualnim; to je že dokaj dobro doseženo pri pouku matematike v 1. razredu osnovne šole. Sedaj uvajamo MOM V 2. razred in vsako naslednje šolsko leto bo tako v naslednjem razredu. Odprava subjektivnih vzrokov učnih uspehov je odvisna v prvi vrsti od šole in učiteljskega kolektiva, objektivni vzroki pa od ustanovitelj.

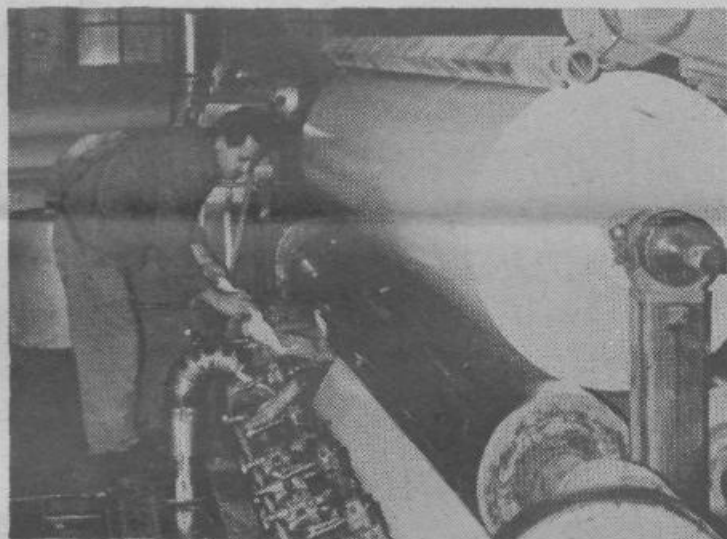
Male šole bodo tudi zelo pozitivno vplivale na zmanjšanje osipa, zlasti če bomo omogočili šolam, da v

malo šolo zajamejo vse 6-letne otroke v to pripravo na redno šolo. Delo teh šol bo bistveno uspešnejše, če bomo omogočili podaljšanje priprave teh otrok za pouk od dosedanjih 70 na 100 ur letno.

Poleg teh je še veliko drugih dejavnikov, ki bi lahko pozitivno vplivali na izboljšanje učnih uspehov (izboljšanje učnega načrta, objektivnejše ocenjevanje, kvalitetnejše podaljšano bivanje, boljše prostovoljne dejavnosti itd.). Vse to zahteva pa od ustanovitelja tudi več sredstev.

Pri vsem tem pa je še vedno zelo važen dejavnik učitelj, ki se mora sprijeti usposabljanje in svoje znanje nenehno vsestransko izpopolnjevati. Zavod za šolstvo že organizira razne seminarje in aktivne ter usposablja učitelje za te naloge.

Poročilo sestavil:
VESELIN PERIČ
ped. svet.

Delavca ne zanima samo delo, katerega opravlja, marveč tudi to, kaj se v kolektivu dogaja. Še posebej mu ni všeeno kako opravljajo svoje delo tisti, ki jih je volil v samoupravne organe. Na fotografiji vidimo vevškega papirničarja ob stroju za vzdolžno rezanje papirja

IZ LJUDSKE TEHNIKE

MOŠČAN, DRŽAVNI PRVAK

Tekmovanja radijsko vodenih avtomobilskih modelov dobivajo tudi v Sloveniji vse širši obseg, čeprav je ta vrsta modelarstva šele dobro zaživela in terja zato od vsakega nastopajočega večjo prizadevnost in delavnost. Modelarstvo radijsko vodenih avtomobilskih modelov je zaživelo v Ljubljanskem modelarskem klubu strokovno in tehniško tako dovršeno, da sega že v mednarodna merila.

Letošnji 16. september je dal na tekmovalni progi – na parkirnem prostoru ob vnožu dvorane TIVOLI – tudi že JUGOSLOVANSKEGA PRVAKA! PRIZNANI IN DOLGOLETNI MODELAR TER STROKOVNJAK IN DELOVNI ČLAN LJUDSKE TEHNIKE PETER BURKELJC iz Most si je pridobil pokal državnega prvaka, priznanje in praktično darilo! MOŠČAN JE TOREJ DRŽAVNI PRVAK ZA LETO 1972 Z RADIJSKO VODENIMI AVTOMOBILSKIMI MODELI. 2. mesto je osvojil Karli Gnidica, 3. mesto pa Peter Kovačič, oba člana Ljubljanskega modelarskega kluba.

Naslednjega dne, 17. septembra je bilo v Ljubljani tudi mednarodno tekmovanje radijsko vodenih avtomobilskih modelov. Svojo lanskoletno zmago je ponovil Herbert Mertellanz iz Gradca (Avstrija) in znova osvojil prvo mesto, 2. mesto je prepričljivo zasedel Ljubljanski modelar dolgoletni aktivist

Ljudske tehnike, Moščan Franci Kavčič, na 3. mesto pa se je uvrstil tudi Moščan in državni prvak Peter Burkeljc.

Pokroviteljstvo nad tekmovalni je prevzelo združeno pod-

jetje Iskra. Praktične nagrade pa so prispevala podjetja, med katerimi sta Saturnus in Državna založba Slovenije vredna še posebne pohvale in tudi zgled drugim.

Tekmovalje je uspelo med gledalci pa je tudi vse več prijateljev te vrste tehniške dejavnosti.

Uspešnim tekmovalcem – Moščanom iskreno čestitamo.
BOŠTJAN NOVŠAK

Finalno tekmovalje za naziv državnega prvaka v radijsko vodenih avtomobilskih modelov je bilo v športnem parku Tivoli. Na posnetku je Peter Burkeljc med tekmovaljem.

Z obiska pri zamejskih Slovencih: Eden od vodilnih koroških partizanov Karel Prušnik – Gašper v prijetnem pogovoru s prosvetno delegacijo dveh ljubljanskih občin (Siska in Moste-Polje)

Z OBISKA PRI ZAMEJSKIH SLOVENCIH

Poglobljeno prijateljstvo

Ravnatelj osnovnih šol iz dveh ljubljanskih občin, moščanske in šišenske, se že nekaj let srečujemo s sovrstniki iz beograjske občine Čukarica. Zaradi prijateljskega sodelovanja in v prid delu, ki ga opravljamo. Lani smo bili gostje. Skupaj smo prepotovali Pomoravje in Kosmet, doživljali tamkajšnje preteklost in od blizu spoznavali sijajno kulturno dediščino srednjeveške Srbije. Letos smo bili gostitelji, zadolženi, da se v mejah možnosti oddolžimo za tisto, kar so nam pripravili beograjski prijatelji. Naloge smo se lotili tako, da smo jim skušali prikazati osnovne značilnosti slovenske preteklosti, ne primerljive in ne tako sijajne, toda polne zgovornega pričevanja zoper omahljive zagovornike svobode.

Pot nas je vodila čez mejo, na avstrijsko Koroško, ki hrani najstarejše spomenike Slovenske, pa tudi južnoslovenske politične zgodovine. Bili smo v celovškem deželnem muzeju. V njem je shranjen knežji kamen, prestol karantanskih knezov, pravzaprav kos rimskega stebra. Nekoč je stal na Krnskem gradu, kjer so naši predniki svobodno volili in po posebnem obredu umeščali svoje kneze. V prejšnjem stoletju so ga spravili v muzej, verjetno ne za to, da bi ga ohranili, temveč zato, da ne bi bil preveč na očeh. Na Gosposvetskem polju smo videli Krnski grad, državno središče in Gospo Sveto, cerkveno središče stare Karantanije. Spomnili smo se njenega propada sredi 8. stoletja, toda tudi trdoživost nje civilizacije, njenega obreda umeščanja knezov, ki so ga nemški prišleki priznavali vse do 1414 leta. Na to spominja vojvodski stol, še danes ohranjen na svojem prvotnem mestu severno od Gospe Svete.

V podložno Karantanijo je pritiskal nemški živelj in domače prebivalstvo odiral na jug. Pred 200 leti se je nacionalna meja premaknila od Donave na severno obrobje Celovške kotline, pred 100 leti se je približevala Dravi. Videli smo: sedaj se

približujejo Karavankam. Djekše še vztrajajo, a težko, težje, kot si običajno mislimo. Slovenskih napisov nismo našli, našli pa smo slovenska imena, označena v potujoči obliki. Slovenska gimnazija v Celovcu gostuje v tujih prostorih, bori se za svoje poslopje, za to, da bi njenim maturantom priznali diplomo, če bi jo dobili na ljubljanski univerzi.

Boj koroških Slovencev je težak, vendar žilav, približno takšen, kakršen je bil med narodnoosvobodilnim bojem. O tem nam je pripovedoval Karel Prušnik – Gašper na grobu padlih partizanov v Velikovu. Hvaležni Korošci so jim postavili lep spomenik. Danes je samo še

senca tega, kar je bil. Oskrunilo ga je divjanje prenapetežev, zagrizenih nasprotnikov vsega slovenskega na Koroškem.

V Ljubljano smo se vrnili prek Pontebe, Krnina, Gorice in Trsta. Zato, da smo obiskali zahodno mejo slovenskega sveta. Vredna je pozornosti, saj je še danes tam, kjer je bila pred 1000 in več leti.

Na koncu smo se pogovorili. Sodelovala sta tudi oba župana Polde Maček in Danilo Zbrizaj, razen njiju še predstavniki zavoda za šolstvo. Razgovor je tekel sproščeno in prijateljsko, k čemu so prav gotovo prispevala nas skupni cilji, da ustvarimo bogatejšo socialistično samoupravno družbo in gojimo v boju skovano bratstvo in enotnost vseh delovnih ljudi Jugoslavije in naših dveh občin.

JAZ

Gostinsko podjetje **Figorec** Ljubljana

Obiščite nas in postregli vam bomo z domačimi specialitetami in pristnimi bizeljskimi vini.

Gostilna »KRPAN«, Ob Ljubljani 24

Bratstvo, skovano v skupnem boju

(Nadaljevanje s 1. strani)

proti ljudski režim stare Jugoslavije po fašističnem vzoru v njej postavil koncentracijsko taborišče. Mnogo komunistov in antifasistov iz vse Jugoslavije, torej tudi iz Slovenije je trpelo v tem taborišču, med njimi tudi dve tovarišici iz naše občine – predvojni članici komunistične partije Angela Očepek in Pepca Kardelj. Protijudski režim je mislil, da bo z izolacijo komunistov in antifasistov v Bileči obglavil komunistično partijo in napredno demokratično gibanje v Jugoslaviji. Vendar je dosegel nasprotno: združil in mobiliziral je demokratične sile, spodbudil boj proti fašizmu in proti samemu sebi. Interniranci niso bili sami. Za njimi je stala vsa jugoslovanska in slovenska demokratična javnost, tudi vi, občani vašega mesta, ki ste naredili vse, da bi bilo olajšano trpljenje internirancev. Z njimi ste bili v stikih in jim omogočali zveze z zunanjim svetom

ob velikih dogodkih in pripravah naše partije ter demokratičnih sil za narodnoosvobodilni boj.

Ob aretacijah in deportacijah internirancev v Bilečo je prišlo v Ljubljani in v naši občini do večjih demonstracij in fizičnih obračunov z ljubljansko policijo. Ti dogodki so nam ostali v spominu in so del zgodovine delavskega gibanja, Komunistične partije in vseh demokratičnih sil. To množično revolucionarno gibanje je imelo v naši občini plodna tla in se je izkazalo takoj leta 1941, saj je bila v naši občini ustanovljena prva partizanska četa v Sloveniji. Ta četa se je pridružila revolucionarnemu viharju vse Jugoslavije, iz vašega kraja pa je skoz ta vihar zadonela priljubljena pesem Bilečanka, pesem, ki je spremeljala naše borbe v narodnoosvobodilnem boju, pesem, na katero smo vsi ponosni.

Veliko skupnega imamo iz obdobja predvojnega revolucionarnega in narodnoosvobodilnega boja pod vodstvom naše

Na tej osnovi in v skupnih ciljih predlagam, tovariši predsednik, tovariši odborniki in občani občine Bileča, da zasnujemo naše delo in sodelovanje.

Dovolite mi, da vam v imenu skupščine občine Ljubljana Moste-Polje in v imenu naše delegacije čestitam k vašemu prazniku osvoboditve in zaželimo veliko uspehov v vašem nadaljnjem delu v dobro občine in vaših občanov.

V znak prijateljstva Vam izročam kip ILEGALCA, ki simbolizira boj Ljubljane med narodnoosvobodilnim bojem in ki vam naj ostane v spomin na dan, ko smo podpisali sporazum o prijateljstvu in sodelovanju med nami.

partije. Združujejo pa nas skupni boj in prizadevanja za izgradnjo socializma in socialističnih družbenih odnosov, združujejo nas skupni cilji, da ustvarimo bogatejšo socialistično samoupravno družbo in gojimo v boju skovano bratstvo in enotnost vseh delovnih ljudi Jugoslavije in naših dveh občin.